

Latvijas Republikas Senāts
RĪCĪBAS SĒDES LĒMUMS

Rīgā 2021.gada 14.maijā

[1] Senātā saņemtas SIA „LIMBAŽU MELIO”, SIA „Bauskas meliorācija” un SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” kasācijas sūdzības par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 20.februāra spriedumu, ar kuru noraidīti SIA „LIMBAŽU MELIO”, SIA „Bauskas meliorācija” un SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” pieteikumi par Konkurences padomes 2018.gada 13.septembra lēmuma Nr. 19 atcelšanu daļās, kas attiecas uz pieteicējiem.

Konkurences padome secināja, ka SIA „Bauskas meliorācija”, SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” un SIA „LIMBAŽU MELIO” ir sniegušas savstarpēji saskaņotus piedāvājumus projekta Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai (ELFLA) Latvijas Lauku attīstības programmas 2014.–2020.gadam pasākuma „Ieguldījumi materiālajos aktīvos” 4.3.apakšpasākuma „Atbalsts ieguldījumiem lauksaimniecības un mežsaimniecības infrastruktūras attīstībā” ietvaros organizētajās būvdarbu cenu aptaujās. Ar Konkurences padomes 2018.gada 13.septembra lēmumu Nr. 19 par Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktā vienošanās aizlieguma pārkāpumu noteikts naudas sods – SIA „LIMBAŽU MELIO” 15 702 *euro*, SIA „Bauskas meliorācija” 28 376 *euro* un SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” 26 399 *euro*.

[2] Administratīvā apgabaltiesa pieteikumu noraidīja, secinot, ka SIA „Bauskas meliorācija” un SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” ir sniegušas savstarpēji saskaņotus piedāvājumus ZS „Azaidi” organizētajā būvdarbu cenu aptaujā. Savukārt SIA „LIMBAŽU MELIO” un SIA „Bauskas meliorācija” savstarpēji saskaņotus piedāvājumus sniegušas ZS „Sniedzes”, ZS „Pārupes” un ZS „Aleksandrīna” organizētajās būvdarbu cenu aptaujās. Līdz ar to Konkurences padome ir pamatoti pieteicēju darbībās konstatējusi Konkurences likuma 11.panta pirmajā daļā noteiktā pārkāpuma tiesiskā sastāva pazīmes un pamatoti secinājusi, ka notikusi karteļa vienošanās, kas ierobežo konkurenci pēc mērķa.

[3] Pieteicēju kasācijas sūdzības satur vairākus argumentus, kas vērsti uz faktisko apstākļu pārvērtēšanu. Atbilstoši Administratīvā procesa likuma 325.pantam kasācijas instances tiesa vērtē, vai apelācijas instances tiesas spriedumā ir ievērotas procesuālo un materiālo tiesību normas. Ja kasators uzskata, ka pierādījumi zemākas instances tiesā ir vērtēti, pārkāpjot procesuālo tiesību normas, tā pienākums ir norādīt uz konkrētiem procesuāliem pārkāpumiem, piemēram, kurus pierādījumus tiesa nav vērtējusi, iztiesājot lietu, un kādēļ šiem pierādījumiem bija nozīme lietas izspriešanā. Tādējādi kasācijas instances tiesa lemj par tiesību jautājumiem, bet lietas faktiskos apstākļus nepārvērtē un pierādījumus nepārbauda. Ievērojot minēto, senatoru kolēģija vērtēs tikai tos kasācijas sūdzību argumentus, kuri atbilst kasācijas instances tiesas kompetencei.

[4] SIA „Bauskas meliorācija” kasācijas sūdzībā norāda, ka SIA „JELGAVAS MELIORĀCIJA” paskaidrojumi ir vērtējami lietas ietvaros. Apgabaltiesa ir pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 14.¹pantu, jo pieteicējam netika dota iespēja izteikties par SIA „JELGAVAS MELIORĀCIJA” paskaidrojumiem un spriedumā nav veikta pieteicējas argumentu analīze.

Šie argumenti nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu. Spriedumā ir sniegts vērtējums pieteicējas būtiskajiem argumentiem par apstākļiem, kas liecina par pašas pieteicējas pārkāpumu. Pretēji kasācijas sūdzībā minētajam apgabaltiesa ir vērtējusi arī to, kāda nozīme lietā ir tam, ka SIA „JELGAVAS MELIORĀCIJA” atšķirībā no SIA „Bauskas meliorācija” nav saukta pie atbildības.

[5] Pieteicējas SIA „Bauskas meliorācija” arguments, ka iepirkumu organizētāja rīcības dēļ cenu aptauja bija fikcija un līdz ar to nemaz nepastāvēja konkurence, ko pieteicēja varētu ierobežot, ir acīmredzami nepamatots. Tieši vienošanās dēļ, konkurentiem iesniedzot saskaņotus piedāvājumus, rodas iespēja organizēt konkursu, kas būtībā ir „fikcija” sakarā ar konkurences neesību.

[6] SIA „Bauskas meliorācija” argumentē, ka apgabaltiesa kļūdaini pārlikusi pierādīšanas nastu uz pieteicēju, jo Konkurences padome lēmumā nebija konstatējusi pieteicējas vainu. Taču šis arguments neatbilst ne Konkurences padomes lēmumam, kurā padome no pierādījumiem ir konstatējusi pieteicējas vainu, ne apgabaltiesas spriedumam.

[7] SIA „Bauskas meliorācija” kasācijas sūdzībā argumentē, ka no tā, ka gada pārskats ir apstiprināts dalībnieku sapulcē, nav tiesiski prezumēt faktu, ka tas ir auditēts.

Senatoru kolēģija konstatē, ka pieteicēja nav norādījusi, kuru tiesību normu apgabaltiesa būtu pārkāpusi. Apgabaltiesa ir pareizi konstatējusi, ka atbilstoši Komerclikuma 179.panta pirmajai daļai sabiedrības gada pārskatu apstiprina dalībnieku sapulce, kuru sasauc valde pēc revidenta atzinuma saņemšanas. Līdz ar to, ievērojot, ka pieteicēja iesniedza Konkurences padomei dalībnieku sapulces apstiprinātu gada pārskatu, nav konstatējams, ka Konkurences padome būtu aprēķinājusi naudas sodu, izmantojot nepareizu informāciju. Ievērojot minēto, pieteicējas arguments nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu.

[8] SIA „LIMBAŽU MELIO” kasācijas sūdzībā norāda, ka Konkurences padome pārkāpusi Administratīvā procesa likuma 61.pantu, jo sūdzības iesniedzējai nebija nodrošināta iespēja iepazīties ar lietas materiāliem un izteikties par iegūtajiem pierādījumiem. Spriedums nesatur pamatojumu apgabaltiesas secinājumam par padomes pieļautā procesuālā pārkāpuma nebūtiskumu, turklāt šis secinājums neatbilst Senāta judikatūrai.

Šie argumenti nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu. Administratīvajā procesā iestādē procesa dalībnieki tika uzaicināti iepazīties ar lietas materiāliem, kas redzams no pārsūdzētā Konkurences padomes lēmuma 23.punkta. SIA „LIMBAŽU MELIO” šīs tiesības izmantoja. Kā secināms no pieteikuma tiesai, SIA „LIMBAŽU MELIO” vēlējas iepazīties ar lietas materiāliem arī laikā pēc Konkurences padomes lēmuma

pieņemšanas, lai sagatavotu pieteikumu tiesai. Senāts piekrīt, ka vispārīgi nav pamata liegt iepazīties ar lietas materiāliem arī laikā pēc lēmuma pieņemšanas. Konkurences padomes viedoklis, ka Konkurences likuma 26.panta septītā daļā kā speciālā norma to izslēdz, nav pamatots. Minētā norma paredz, kādā veidā padomei ir pienākums iepazīstināt ar lietas materiāliem līdz lēmuma pieņemšanai (t.i., paredz konkrētas procesuālās garantijas privātpersonām tikt uzkluslītām), bet vispār neregulē lietas materiālu pieejamību pēc lēmuma pieņemšanas.

Tomēr šajā gadījumā jāņem vērā, ka, pirmkārt, pieteicējai vienreiz jau bija iespēja iepazīties ar lietas materiāliem, līdz ar to nav pamata apgalvot, ka tai vispār nebija iespēju sagatavoties hipotētiski nelabvēlīga lēmuma pārsūdzēšanai. Otrkārt, kā redzams no Konkurences padomes 2018.gada 13.jūlija paziņojuma procesa dalībniekiem „Par Lēmuma Nr. 5-3/743 pieņemšanu nepieciešamo faktu konstatēšanu un par uzaicinājumu iepazīties ar lietā Nr. KL\5-3\16\15 esošajiem pierādījumiem un viedokļa izteikšanu”, Konkurences padome paziņojumā ir sīki atreferējusi lietā sniegtos paskaidrojumus. Līdz ar to pieteicējai bija iespējams arī pēc lēmuma pieņemšanas šo atreferējumu izmantot, gatavojot pieteikumu tiesai.

Turklāt, kā pamatoti norāda Konkurences padome, pēc lietas ierosināšanas tiesā šķēršļi iepazīties ar visiem lietas materiāliem radās vispirms jau no tā, ka apgabaltiesa nepievienoja lietai visus Konkurences padomes iesniegtos iestādes lietas materiālus, bet nosūtīja tos atpakaļ iestādei, savukārt pēc tam iestādei un pieteicējiem varēja nebūt skaidrs, kas ir tiesas lietas materiālu sastāvā un vai procesa dalībniekiem tiesvedības ietvaros ir jānodrošina piekļuve materiāliem, kas nav pievienoti lietai. Līdz ar lietas ierosināšanu tiesā tieši tiesai būtu jāveido lietas izspriešanai nepieciešamo pierādījumu kopums un jānodrošina iespēja ar tiem iepazīties. Tādēļ apgabaltiesas atsaukšanās uz Konkurences padomes rīcību tiesas procesa laikā kā apstiprinājumu iestādes procesuālajam pārkāpumam ir nepamatota.

Visbeidzot, jāņem vērā, ka iestādes rīcība laikā pēc administratīvā akta izdošanas nevar ietekmēt administratīvā akta saturu. Tā var ietekmēt tikai iespējas sagatavot pamatojumu pieteikumam tiesai, un šādu varbūtēju šķēršļu pastāvēšana būtu jāņem vērā tiesai, atbilstoši nodrošinot procesuālo taisnīgumu tālākā tiesas procesā. Apgabaltiesa turklāt – pretēji pieteicējas kasācijas sūdzībā norādītajam – ir argumentējusi, kādēļ neuzskata pieteicējas argumentu par šķēršļiem iepazīties ar lietas materiāliem par pamatu iestādes lēmuma atzīšanai par prettiesisku.

Ņemot vērā minētos apstākļus, pieteicējas piesauktā judikatūra un vispārīgi apsvērumi par procesuālo pārkāpuma nozīmīgumu administratīvā akta tiesiskuma vērtēšanā nav attiecināmi uz lietu.

[9] SIA „LIMBAŽU MELIO” ieskatā, apgabaltiesa ir nepareizi piemērojusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktu, nepamatoti konstatējot pieteicējas dalību kartelī un līdz ar to nepamatoti atzīstot piemēroto naudas sodu par pareizu. Apgabaltiesa neesot vērtējusi konkrēto tirgu, iesaistīto tirgus dalībnieku lielumu un skaitu, kā arī konkurences apstākļus tieši konkrēto projektu iepirkuma tirgū, līdz ar to tiesa neesot varējusi novērtēt kasatores darbību būtību un mērķi.

Senatoru kolēģija norāda, ka konkurenci ierobežojošs mērķis ir tad, ja ierobežojumi pēc savas būtības spēj ierobežot konkurenci Konkurences likuma 11.panta izpratnē. Tie ir ierobežojumi, kuriem piemīt tik augsts potenciāls nelabvēlīgi ietekmēt konkurenci, ka nav jānorāda to faktiskā ietekme uz tirgu. Šā pieņēmuma pamatā ir apsvērumi par ierobežojuma nopietnību un pieredze, kas liecina par to, ka šādi mērķtiecīgi konkurences ierobežojumi var nelabvēlīgi ietekmēt tirgu un brīvu, godīgu un vienlīdzīgu konkurenci. Ja ir konstatēts, ka nolīgumam ir konkurenci ierobežojošs mērķis, attiecīgā nolīguma faktiskā vai potenciālā ietekme uz tirgu nav jāanalizē (*Senāta 2014.gada 3.februāra sprieduma lietā Nr. SKA-3/2014 (A43009211) 8.punkts*). Senāts jau iepriekš ir secinājis, ka nav šaubu, ka ziņu apmaiņa starp potenciālajiem konkurentiem par to, vai un ar kādām cenām tie plāno piedalīties konkrētos iepirkumos, pēc savas būtības (pēc mērķa) vērsta uz konkurences ierobežošanu vai pat izslēgšanu pilnībā (*Senāta 2016.gada 31.marta sprieduma lietā Nr. SKA-413/2016 (A43015313) 7.punkts*).

Ievērojot, ka lietā ir konstatētas darbības, kuru mērķis izpaužas jau pašā pieteicējas un pārējo komercsabiedrību saziņā par dalību iepirkumos, apgabaltiesai nebija jākonstatē vienošanās negatīvā ietekme uz tirgu jeb sekas, jo aizliegta atbilstoši Konkurences likumam jau bija pati informācijas apmaiņa. Senatoru kolēģija konstatē, ka apgabaltiesa ir pienācīgi novērtējusi pierādījumus par iepirkuma dalībnieku saziņu un sniegusi pamatotu vērtējumu par tās nozīmi konkurences tiesību kontekstā. Turklāt izskatāmajā gadījumā pieteicējas norādītais izskaidrojums – nepieciešamība iesniegt noteiktu skaitu piedāvājumu iepirkumā – nekādi neattaisno konkurenci ierobežojošu saskaņotu darbību. Prasība iesniegt vairāk nekā vienu piedāvājumu ir vērsta uz konkurences veicināšanu, nevis var kalpot par attaisnojumu saskaņotu piedāvājumu iesniegšanai, izslēdzot konkurenci. Līdz ar to pieteicējas arguments nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu.

Pieteicēja norāda, ka bija jāvērtē iepirkumu dalībnieku rīcības konteksts, tostarp tirgus apstākļi. Tomēr kasācijas sūdzībā nav norādīts, kādā veidā spriedumā būtu nepareizi izprasts tirgus un iepirkumu dalībnieku informācijas apmaiņas būtība šā tirgus ietvaros. Kā jau norādīts, vēlme palielināt piedāvājumu skaitu konkrētā iepirkumā neattaisno informācijas apmaiņu, kas ierobežo vai pat izslēdz konkurenci iepirkumos, tostarp mazinot iespēju, ka piedāvājumu iesniegs patiesi konkurējošs tirgus dalībnieks.

[10] SIA „LIMBAŽU MELIO” uzskata, ka atbilstoši Konkurences likuma 1.panta 2.¹punktam apgabaltiesai bija jāanalizē, vai pieteicēja un SIA „Bauskas meliorācija” saziņa par dalību iepirkumā notika citu dalībnieku vienošanās par šo iepirkumu kontekstā, kā arī jānovērtē, vai sūdzības iesniedzējai un SIA „Bauskas meliorācija” visos apskatītajos iepirkumos bija vienāda izpratne par dalību tajos.

Senatoru kolēģija atgādina, ka Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas izpratnē „mērķis” nenozīmē dalībnieku subjektīvo attieksmi, bet gan attiecīgās vienošanās objektīvo nozīmi un nolūku tajā ekonomiskajā kontekstā, kādā to ir domāts īstenot (sal. *Senāta 2016.gada 31.marta sprieduma lietā Nr. SKA-413/2016 (A43015313) 15.punkts*). Kā jau iepriekš norādīts, ziņu apmaiņa starp potenciālajiem konkurentiem par to, vai un ar kādām cenām tie plāno piedalīties konkrētos iepirkumos, pēc savas būtības (pēc mērķa) vērsta uz konkurences ierobežošanu vai pat izslēgšanu pilnībā. No minētā secināms, ka lietā nav nepieciešams vērtēt pieteicējas un SIA „Bauskas meliorācija” izpratni un subjektīvo viedokli par saziņu, jo pieteicējas ir apmainījušās ar informāciju par dalību iepirkumos, ko normālas komercprakses ietvaros tās nebūtu veikušas un kas ir deformējusi konkurenci iepirkumos. Pieteicējam piemērojamā atbildība nav atkarīga no tā, vai tās bija vienojušās ar citiem iepirkuma dalībniekiem un tām ir bijusi sadarbība, jo saskaņotu darbību veikšana konkurentu starpā ir aizliegta pati par sevi, arī starp diviem iepirkuma dalībniekiem. Ievērojot minēto, pieteicējas arguments nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu.

[11] SIA „LIMBAŽU MELIO” ieskatā, tiesa ir nepareizi piemērojusi Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punktu, jo divu tirgus dalībnieku saziņu nav pamata kvalificēt kā karteli. Konkurences padomes lēmumā neesot pierādījumu vai apsvērumu par pieteicējas saziņu ar SIA „C.I.K.A.” un par pieteicējas saziņu ar SIA „Bauskas meliorācija” SIA „Sniedzes” iepirkumā par tāmi 90 446,91 euro.

Senatoru kolēģija norāda, ka Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas aizliegums aptver tirgus dalībnieku līgumus, tirgus dalībnieku apvienības lēmumus un savstarpēji saskaņotas darbības. Savstarpēji saskaņotu darbību aizliegums ir tirgus dalībnieka neatkarīgas un patstāvīgas rīcības principa sekas (*Senāta 2011.gada 29.aprīļa sprieduma lietā Nr. SKA-100/2011 (A43004609) 12.punktu*). No minētā izriet, ka atbildība par Konkurences likuma 11.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpumu izriet arī no divu iepirkuma dalībnieku savstarpējas saziņas, kuras mērķis ir ietekmēt iepirkumu rezultātu, tādēļ argumentam, ka pieteicējas saziņa ar SIA „C.I.K.A.” nav konstatēta, nav izšķirošas nozīmes, izvērtējot, vai pieteicēja pieļāvusi pārkāpumu. Normas mērķis nav piemērot atbildību tikai par darbību rezultātā sasniegtajām sekām, bet tieši par pušu saziņu un nodomu, kuru rezultātā

var tikt ietekmēta konkurence. Līdz ar to lietā nav nepieciešams konstatēt vienošanos starp visiem pretendentiem.

Apgabaltiesa spriedumā ir pareizi norādījusi, ka pret konkurenci vērstas darbības pastāvēšana var tikt secināta no noteikta sakrībumu un norāžu daudzuma. Līdz ar to apstākļi, ka lietas ietvaros nav konstatēta SIA „LIMBAŽU MELIO” saziņa ar SIA „Bauskas meliorācija” par tāmi 90 446,91 *euro* apmērā, nav būtisks, jo e-pasta sarakste par tāmi 78 761,93 *euro* apmērā liecina par saziņu un saskaņotu darbību veikšanu pieteicēju starpā. Ievērojot minēto, pieteicējas arguments nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu.

[12] SIA „LIMBAŽU MELIO” ieskatā, Administratīvā apgabaltiesa spriedumā ir devusi citu kvalifikāciju pieteicējas darbībām, nekā noteikts lēmumā.

Senatoru kolēģija konstatē, ka apgabaltiesa nav mainījusi lēmumā norādīto pamatojumu. Konkurences padome lēmumā ir atsaukusies gan uz Konkurences likuma 11.panta pirmo daļu, gan – tās ietvaros – tieši 5.punktu (sk. *Konkurences padomes lēmuma 16., 17.lapu*). 5.punkts specifiski norāda uz vienu no aizliegtu vienošanos veidiem, kas piemērveidā minēti 11.panta pirmajā daļā. Tas atbilst padomes lēmumā norādītajam pārkāpuma sastāvam – pretendenti ir vienojušies par piedalīšanās noteikumiem konkursos. Jebkurš 11.panta pirmās daļas apakšpunktos minētais vienošanās veids loģiski ir aptverts ar 11.panta pirmās daļas normu, un tās kā pamatojuma norādīšana ir pareiza. Līdz ar to pieteicējas arguments nav pamatots.

[13] SIA „LIMBAŽU MELIO” norāda arī uz to, ka apgabaltiesa nav pietiekami novērtējusi pieteicējas lomu pārkāpumā.

No apgabaltiesas sprieduma konstatējams, ka apgabaltiesa atzinusi par pareizu to vērtējumu, kas ietverts Konkurences padomes lēmumā. Tiesa arī apstiprinājusi Konkurences padomes secinājumu, ka pieteicēju loma pārkāpumu izdarīšanā bijusi aktīva. Senatoru kolēģija nesaskata, ka tiesa būtu atstājusi nenovērtētus tik būtiskus apstākļus, ka tādēļ varētu būt pamats atšķirīgiem secinājumiem par izdarīto pārkāpumu un pieteicējas lomu vai ka soda apmērs pie aktīvas lomas pārkāpumā būtu nesamērīgs.

[14] SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” iesniedza kasācijas sūdzību, kurā norāda, ka tiesa lietā šaubas ir vērtējusi tikai un vienīgi par sliktu pieteicējai, tādējādi nepamatoti piemērojot Konkurences likuma 11.pantu.

Senatoru kolēģija norāda, ka atbilstoši privātpersonas tiesību ievērošanas principam, ja tiesai ir šaubas, vai pierādījumi vērtējami par labu vai par sliktu privātpersonai, šīs šaubas ir jātulko par labu privātpersonai. Šā principa praktiskā izpausme ir tieši tādos gadījumos, kad pēc vispusīgi, pilnīgi un objektīvi pārbaudītiem pierādījumiem, pēc loģikas likumiem un taisnības principiem (Administratīvā procesa likuma 154.panta otrā daļa) pieņemams gan viens, gan otrs rezultāts (*Senāta 2012.gada 21.decembra sprieduma lietā Nr. SKA-661/2012 (A42568208) 7.punkts*). Ievērojot, ka Konkurences padome ir ieguvusi e-pastus, par kuriem pieteicējas nav spējušas sniegt loģiskus izskaidrojumus un kuri liecina par saskaņotu piedāvājumu iesniegšanu, nav konstatējams, ka tiesai būtu pastāvējušas šaubas par vienotu darbību mērķi, kuras tulkotas par sliktu pieteicējai. Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to kopsakarā, tiesa ir izdarījusi secinājumu par saskaņotu darbību veikšanu pieteicēju starpā, līdz ar to pieteicējas arguments nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu.

[15] SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” norāda, ka tiesa bez ievēribas atstājusi to, ka, nosakot pārkāpuma ilgumu attiecībā uz pieteicēju, Konkurences padome ir norādījusi uz aizliegtām darbībām vairāk nekā vienā iepirkumā, savukārt no lietas materiāliem izriet, ka attiecībā uz pieteicēju ir konstatēts tikai viens iepirkums.

Senatoru kolēģija norāda, ka, lai arī Konkurences padome, vērtējot pārkāpumu ilgumu, ir norādījusi uz visu lietas dalībnieku aizliegtām darbībām vairāk nekā vienā iepirkumā, tā tieši SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” ir noteikusi mazāku naudas soda apmēru nekā pārējām sabiedrībām – 2% no neto apgrozījuma. No minētā secināms, ka Konkurences padome ir ņēmusi vērā apstākli, ka pieteicējas aizliegtas darbības ir konstatētas tikai vienā iepirkumā, līdz ar to pieteicējas arguments neliek šaubīties par soda apmēra pamatotību.

[16] SIA „LIMBAŽU MELIO” un SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” ieskatā, Konkurences padome un apgabaltiesa spriedumā izdara nepareizu secinājumu, ka lietā ir notikusi saskaņotu piedāvājumu iesniegšana, jo saziņa starp pretendentiem ir notikusi pēc piedāvājumu iesniegšanas vai lai nodrošinātu pietiekamu dalībnieku skaitu iepirkumā.

Senatoru kolēģija norāda, ka, lai arī atsevišķos gadījumos piedāvājumu iesniegšanas un pretendenta izvēles datums nav precīzi zināms, ievērojot, ka pieteicēju e-pastos ir konstatētas tāmes un finanšu piedāvājumi, kuri atbilst iepirkumos iesniegtajiem dokumentiem, apgabaltiesa ir pareizi secinājusi, ka lietā ir konstatējama karteļa vienošanās. Neatkarīgi no pieteicēju informācijas apmaiņas mērķa, tās ir veikušas saskaņotas darbības, kas ir ietekmējušas brīvu konkurenci iepirkumos, tādēļ pieteicējas arguments ir noraidāms.

Senatoru kolēģija arī nepiekrīt SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” argumentam, ka apgabaltiesa vērtējusi tikai daļu no pieteicējas darbinieka /pers. A/ liecības. Tiesa liecības saturu ir vērtējusi kopsakarā ar citiem lietas apstākļiem, spriedumā ir atspoguļots, kāpēc tiesa noteiktu versiju uzskata par pierādītu un kāpēc nav saskatāms citāds loģisks izskaidrojums konstatētajiem faktiem. Kā jau norādīts, kasācijas instances tiesas kompetencē nav veikt pierādījumu pārvērtēšanu.

[17] Pieteicējas kasācijas sūdzībā norāda, ka lietā nav izvērtētas visu iespējamā pārkāpumā iesaistīto tirgus dalībnieku darbības, tādējādi radot atšķirīgu attieksmi pret dažādiem tirgus dalībniekiem un selektīvi izvēloties pieņemt lēmumu par noteiktu pārkāpumā iesaistīto tirgus dalībnieku darbībām.

Senatoru kolēģija norāda, ka persona, pamatojoties uz vienlīdzības principu, nevar prasīt atbrīvošanu no soda, pat ja kāda cita persona ir prettiesiski palikusi nesodīta. Tiesiskās vienlīdzības princips nerada tiesības uz vienlīdzīgu attieksmi, ja salīdzināmā situācija ir prettiesiska. Gadījumā, ja saduras tiesiskuma princips un vienlīdzības princips, priekšroka parasti būs dodama tiesiskuma principam, jo „prettiesiskumā nav vienlīdzības” (*Briede J., Levits E., 6. un 7.panta komentārs. Grām.: Administratīvā procesa likuma komentāri. A un B daļa. Briede J. (Zin. red.) Rīga: Tiesu namu aģentūra, 2013, 129., 151.lpp.*). Turklāt Konkurences padomei kā kompetentajai iestādei tās rīcības brīvības robežās ir iespēja vērtēt, vai un kam piemērot sodu atkarībā no iegūto pierādījumu kopuma (iespējas šo pārkāpumu pienācīgi konstatēt no pierādījumiem) un katras personas rīcības individuāla izvērtējuma.

[18] SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” un SIA „Bauskas meliorācija” norāda, ka gadījumā, ja nav atbilstoši novērtēta visu iesaistīto dalībnieku loma pārkāpumā, nav iespējams pareizi noteikt pārkāpuma smagumu arī attiecībā uz pieteicējam, kas noved pie Konkurences likuma 12.panta pārkāpuma.

Senatoru kolēģija norāda, ka Konkurences padome, nosakot soda naudas apmēru, ņem vērā pārkāpuma smagumu un ilgumu. Savukārt, nosakot pārkāpuma smaguma pakāpi, ņem vērā katra iesaistītā tirgus dalībnieka lomu pārkāpumā, tostarp, vai tirgus dalībnieks ir bijis pārkāpuma iniciators, vai pārkāpumā tirgus dalībniekiem bijusi aktīva vai pasīva loma. Gadījumā, ja persona konkursā iesniedz ar citiem iepirkuma dalībniekiem saskaņotu piedāvājumu, tās uzvedība vienošanās īstenošanā ir aktīva, jo tieši ar to tiek padarīta iespējama konkurences izkropļošana katrā attiecīgajā iepirkumā

neatkarīgi no tā, kurš bija konkrētā iepirkuma uzvarētājs (*Senāta 2017.gada 7.februāra sprieduma lietā Nr. SKA-104/2017 (A43014213) 17.punkts*). Kā konstatējusi apgabaltiesa, Konkurences padome ir visu pieteicēju rīcību vērtējusi kā aktīvu, un pieteicējas atbildība par tās aktīvu darbību vienošanās īstenošanā nemainās neatkarīgi no tā, ka kāda cita persona arī varētu būt organizējusi, atvieglojusi vai veicinājusi pārkāpuma izdarīšanu. Katra komersanta loma ir izvērtējama kontekstā ar konstatētā pārkāpuma smagumu, un visi lietā noskaidrotie apstākļi tiek izvērtēti, individuāli nosakot naudas soda apmēru katrai pārkāpumā iesaistītajai personai. Līdz ar to pieteicējas arguments nerada šaubas par apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu.

[19] Tā kā kasācijas sūdzības argumenti nerada šaubas par Administratīvās apgabaltiesas sprieduma tiesiskumu un lietai turklāt nav nozīmes judikatūras veidošanā, kasācijas tiesvedības ierosināšana ir atsakāma.

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 338.panta otro daļu un 338.¹panta otrās daļas 2.punktu, senatoru kolēģija

nolēma

atteikt ierosināt kasācijas tiesvedību sakarā ar SIA „LIMBAŽU MELIO”, SIA „Bauskas meliorācija” un SIA „MELIORĀCIJAS EKSPERTS” kasācijas sūdzībām par Administratīvās apgabaltiesas 2020.gada 20.februāra spriedumu.

Lēmums nav pārsūdzams.

Senatore R. Vīduša

Senatore V. Krūmiņa

Senatore I. Višķere